

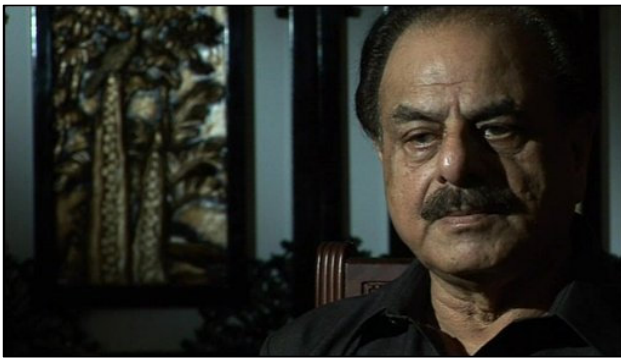
ایمل خان فیضی

۰۷.۰۶.۲۰۱۰

تبصره سیاسی

اظهارات اخیر حمید گل: یک واقیعت تلخ و اما روشن زمان برای افغانستان

حمید گل، رئیس اسبق سازمان استخباراتی پاکستان اخیراً طی یک مصاحبه با مجله "شیپگل" راجع به آشتی طالبان گفته است که "آشتی با حکومت افغانستان غیر ممکن است... اگر سخن از مذاکره در میان باشد، باید با عاملین اصلی بازی یعنی ملا عمر، بلندترین رهبر مقاومت طالبان، و امریکا صورت گیرد". حمید گل افزوده است که "ملا عمر پافشاری ندارد در کابل حکومت کند. ولی خروج همه قوای غربی و تغییر قانون اساسی برای جاری شدن قوانین شرعی یک مجبوریت است... طالبان باز می گردند و ملا عمر شورایی را دایر می کند که همه موارد طرف علاقه را مراعات خواهد نمود".

اظهارات حمید گل در حقیقت بیانگر سیاست خارجی پاکستان میباشد که از سالها بدینسو توسط جنرالان اردوی پاکستان طرح و عملی میگردد. اظهارات این استراتژیست سابقه دار سیاست پاکستان در قبال افغانستان یک واقیعت بسیار تلخ و اما روشن زمان است برای افغانستان.

یک میدان جدید جنگ و رقابت آباد حکومت کرسی را رسماً متهم دسترسی به سرحدات غربی همچنان سازمان استخبارات (Analysis Wing) را به حمایت خاک افغانستان، متهم میسازد. میان مسوولین بلندرتبه سازمان کنار رفته ریاست عمومی امنیت پاکستان صورت گرفته است. روزنامه (مشرق) چاپ پشاور، متوصل به چنین ادعا ها شده اند ها در صوبه بلوچستان و صوبه

Jalaluddin Haqqani with Gen. (R) Hamid Gul, former director general of Pakistani ISI.

از سال ۲۰۰۵ به اینسو، خاک افغانستان به میان هند و پاکستان مبدل گردیده است. اسلام میسازد که به اجینت های هندی اجازه پاکستان را داده است. آی اس آی پاکستان خارجی هند ("RAW" Research and مالی و تخنیکی شورشیان بلوچ، از طریق رسانه های پاکستان، به قول از منابع که طی سالهای اخیر بسا ملاقات های مخفی استخباراتی هند و امر الله صالح، رئیس تازه ملی افغانستان، در هردو کشور، بر علیه رسانه های پاکستانی چون تلویزیون (جیو)، هفته نامه (ندای ملت) چاپ لاهور و غیره، که هند از خاک افغانستان به جنگ و ناامنی

سرحد دامن میزند و حکومت کرزی در این راستا با حکومت هند همکاری است.

از جانب دیگر، "را" (RAW) هند، آی اس آی (ISI) پاکستان را به حمایت مستقیم از جنگجویان اسلامی در کشمیر و ماوئیست ها در شمال شرق هند، به هدف انجام اعمال تروریستکارانه علیه هند، متهم میسازد.

دولت هند بعد از سقوط رژیم ۱.۲ میلیارد دالر را، در زیربناهای افغانستان، های مختلف، از بازسازی برق ها گرفته تا ساختن دارای گنجایش ۵۰۰۰ تن کندهار و دادن صد ها بورس مصرف رسانده است. رو به افزایش هند در هراس است. بعد از یازدهم یکی از شرط های اساسی

طالبان، بیشتر از چوکات بازسازی از طریق پروژه شاهراه ها و بند یخچال بزرگ میوه تازه در تحصیلی، به پاکستان از این نفوذ افغانستان سخت در سپتامبر ۲۰۰۱، اسلام آباد برای همکاری در جنگ امریکا در افغانستان، از حکومت بوش این بود که امریکا نباید، به هیچ صورت، از هند در این جنگ طلب همکاری شود. متأسفانه این شرط و بسا شرط ها و پیشنهاد های دیگر اسلام آباد راجع به امور داخلی افغانستان، از سوی قدرت های بزرگ جهان چون امریکا و برتانیه، همیشه پذیرفته شده است که اینکار خود یک موفقیت بزرگ برای استراتژیست پاکستان میباشد.

با روی کار آمدن بایدن، معاون امریک، و سفیر امریکا پاکستان، هر دو نکته را به گوش زد نمودند امریکا نظر به اهمیت دارد. طی سالهای خواسته است تا

اداره اوباما، جو رئیس جمهور ریچارد هولبروک، برای افغانستان و به صراحت این حکومت کرزی که پاکستان برای افغانستان بیشتر ریچارد هولبروک اخیر "عملاً نقش بیشتر و مهم

را در شکل دهی سیاست های افغانستان به پاکستان دهد". با در نظر داشت چنین یک موقف سیاسی قوی پاکستان و نقش استراتژیست آن برای امریکا، جنرال اشفاق پرویز کیانی، لوی درستیز پاکستان و دیگر استراتژیست های نظامی پاکستان به این عقیده اند که "اهداف استراتژیست پاکستان در افغانستان باید تحقق یابد"، یعنی افغانستان باید در محدوده نفوذ پاکستان باشد و در این محدوده، هند باید هیچ نوع نقش نداشته باشد. پاکستان تابحال مؤفقتانه توانسته است این ادعا خود را بر غرب بقبولاند، زیرا میدانند که هیچ قدرت بالاتر از دولت های جهان وجود ندارد و هر یک دول جهان میتواند از طریق یک موقف قوی سیاسی و نظامی، به اهداف ملی خود نایل گردد.

چندی قبل، طی تلویزیون فارسی هولبروک، با تائید پاکستانی، گفت: " میتواند نقش خود طالبان بازی افزود که او از این زیرا به باور وی " هم نفوذ دارد و هم مشروع".

یک مصاحبه با بی بی سی، ریچارد گفته های جنرالان آی اس آی پاکستان را در مذاکرات با نمایند. وی همچنان کار حمایت میکند پاکستان در منطقه اهداف امنیتی

با توجه به ادعا پاکستان و مصاحبه اخیر حمید گل، چیزیکه روش میشود اینست که هر دو کشور دست نشانده گان خود را در افغانستان دارند

و به کمک این عناصر عملیات چیریکی را علیه یکدیگر سازماندهی میکنند و هر دو کشور برنامه های خاص خود را در این جنگ مخفی علیه یکدیگر از خاک افغانستان به پیش میبرند. در چنین شرایط افغانستان به یک سیاست خارجی بسیار قوی ضرورت دارد که تا بتواند با طرح سیاست های ریالیستیک و تلاش های دیپلماتیک این مشکل جیوپولیتیک قرن بیست و یکم را تحت کنترل نگهدارد.